

יחס ההלכה ליהודים שאינם שומרים תורה ומצוות

ב"ס: ישיבת אמי'ת כפר גנים פ"ת

תלמידים: אביתר לוי ונעם פרחי

כיתה: ט'

מורה מלאה:

אשר פופר

אל מול דברי פלגנות, יש התארגנויות שונות בחברה הישראלית שפועלות לאחדות. בין מפעלי האחדות השוננים, ניתן לציין את הגורמים התורניים – מפעלים מודים בו משפחות תורניות מתגוררות באיזורי אוכלוסייה חילונית ויחד בונים חברה משותפת, בה הציבורים השונים לומדים זה מהז.

במסגרת המחקר שלנו בהכנות העבודה, דיברנו עם הרבה גרעין התורני ברמלה, הרוב שמעון פרה.

הרבות יפה שיתף אותו בתוכחות של בוגרנו להחליטו להצטרף לגורם התורני. הרוב חיבר אותו לשיחתו להצטרוף לגורם התורני. הרוב חיבר אותו והשמחה שבתוכחת האחדות והחברה.

ה' אומר על עם ישראל כי בני הם, ואהובים הם לפני, גם אנו שהולכים בדרך ה', נאבח כל אחד בישראל וידבק במידותיו של הקדוש ברוך ה', ובזכות הדבקות במידותיו נתפל שריאה ה' אהבתנו עליו בגלו' במהרה.

סקירת מקורות חברותיים

כפי שפתחנו, בשנה זו, שנה של מערכות בחירות רבות, לעזרנו הדיונים על פילוגים ובדלים בין הציבורים במדינת ישראל נשמעו לרוב. היהתה תהcosa ששחחנו כי בני עם אחד אנחנו.

הרמב"ם התמודד עם תנועת הקראים, היהודים ששומרים רק את הדברים שכוטבים בתורה בכתב. הרמב"ם חדש ביחס לבני הקראים, שמתנהגים כפי החינוך שקיבלו בקהילת הקראים, שנחשבים כתינוקות שנשבו ויש להתייחס אליהם בקייבלה אהבה.

מאז תחילת תנועת ההשכלה ותנועת החילון ועד ימי חכמי ישראל נדרשו לצורכי רחבה לשאלת היחס בין הציבורים השונים. החכמים השתמשו במגוון מושגים ופסיקות הלכתיות כדי להכריע על היחס בין הקהילות בעם ישראל בתפקידו.

החכמים התבבשו רבות על דברי הרמב"ם והרמב"ן שהזכרנו, ובפרט על המשוגש שהזכיר הרמב"ם – "תינוק שנשכח". פוסקן דורו התבבשו גם על התפיסה האמונה בדורנו, שרבם מאמין באלוקים, על אף שאינם רואים את עצם מחויבים לתורה ומצוות.

מקום זה ומתקאן רצון למצוא את נקודת החיבור, מתקאן אמונה כי דרכיה של התורה חוזרות לשalom ולאחדות העם ניגשנו לעבודת החקר.

שאלת תורנית והקשר לחיבת האישים שלנו

maguen הצבורים והקהלות במדינת ישראל יוצר התמודדות כיצד יוצרים חברה מאוחדת על אף השוני. סוגיא זו בלטה במיוחד בימין כהנום. בשנה לאחרונה חוותינו שלושה סבבי בחירות. תקופות בחירות סוחבות אותן עוסוק מוגבר בשונה ובבדיל בין הקבוצות השונות.

השיה המבדיל חדר לכל מקום, בין החברים, בתוך המשפחה, בקהילות וכדומה, בכל מקום דברו על מפלגות פילוגים ובדלים. דברים אלו צרמו לאזניינו מאוד, והעצימו בתוכנו את השאלה מהו יחס התורה שהתייחסות חכמי ישראל לנושא הייתה שונה במהלך הדורות. ראיינו שה בהתאם לסוגן החיים ולמבנה הציבורים השונים בעם ישראל, שי' יהודים בעלי תפיסת שונה, ובפרט, בדורנו, שיש קבוצות בעם ישראל שמקימות תורה ומצוות, ויש קבוצות שאין שומרות תורה ומצוות, כיצד לפי תפיסת היהודי היה מוחובר לקיום תורה ומצוות, ועקבות הדת היהת נפתחת עיני הציבור כדי בנתה עם היהוד, ולכן הם התייחסו בחומרה אל עזיבת הדת.

היחס בין הציבורים השונים, גם התא המשפחתי לאחר מכן ראיינו התייחסות של חכמים מתקופת הראשונים, המורחב שלם זמן עסקו בנושא זה. המשפחה יהודית שומרת תורה ומצוות, אך מזחה את עצמו חלק מהעם היהודי, בין תפוקת התנאים בה עזיבת הדת הייתה נחשבת לעזיבת היהוד. במפגשים אלו עולים דינום על נושאים שונים בהם ניתן לראות הבדלים בתפיסות עולם בין הקבוצות השונות, ומפגשים אלו גם כן מעוררים לנו את שאלת היחס בין הציבורים.